

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۱۸ جون ۲۰۱۸

عید مبارک است، مگر برای چه کسانی؟

۲

یکشنبه - ۲۷ جوزا ۱۳۹۷ - کابل:

ب - آنهایی که عید نه تنها برای شان "مبارک" نیست بلکه نکبت هم است:

۱- طیف وسیعی از کسانی که می دانند اعیاد مذهبی اسلامی، در واقعیت امر تجلیل از شمشیر های خونین متجاوزان عرب است که با کشتن و ریختن خون انسانهای بیگانه و زحمتکش این خطه در زمان های گذشته، ویرانی حاصل کار و دسترنج زحمتکشان و تاراج دارائی های همگانی، خلافت های مجلل خویش را مستحکم ساخته، چنان زندگانی را اختیار نمودند که در افسانه های "هزار و یکشب" برخی از آن انعکاس یافته است. به عبارت دیگر آنهایی که می دانند اعیاد مذهبی به زور شمشیر آمده، چنین روز هایی برای آنها منطقاً نفرت انگیز و مشمئز کننده می باشد.

۲- آنهایی که می دانند اعیاد مذهبی به مثابه بخش فرهنگی نیروهای متجاوز با آمدنش، جای اعیاد و جشنهای پارینه این مرز وبوم را گرفته است. جشنهایی که یا به تجلیل از تولید انسان مولد این خطه می پرداخت و یا روابط هماهنگ و دوستانه بین طبیعت و انسان را ارج می گذاشت، آنهایی که می دانند اعیاد مذهبی بخشی از یک تهاجم فرهنگی عظیمی بوده و است تا باشندگان این خطه را از فرهنگ پربار و دیرینه خودشان بیگانه سازد. چنان بیگانه سازد که کسانی در عین حالی که خود را عنصر ملی و وطن دوست معرفی می دارند، و جشن نوروز را به حکم امام غزالی و چند شیخ دیگر عرب مذمت می کنند، بابت عید رمضان و یا قربان پیام تبریک به این و آن می فرستند. در همین جا بیجا نخواهد بود بیفزایم شرم و ننگ بر آنانی که از یک سو داد از مبارزه علیه تهاجم فرهنگی می زنند و از سوی دیگر عید را به دیگران تبریک می گویند. چنین بینش و کرداری محصول امتزاج از خودبیگانگی فرهنگی و مزدور منشی طبقاتی است. شاید بتوان گفت عید برای افرادی با این آگاهی ملی و فرهنگی نامبارک ترین روز حیات شان می باشد.

۳- عید برای آن پدر، مادر و فرزندان شان نامبارک است که با آمدن عید باز هم مجبور اند، خلاف افراد دارا و اعضای طبقات بالای جامعه که بدان بهانه باز هم خود را از نو می آریند و لباس های فاخر و مارک دار خود را به رخ این و آن می کشند؛ با همان لباس های کهنه و مندرس و کفش های پاره و پینه ئی از خانه بیرون شده، توهین های طبقاتی این و آن را تحمل نمایند.

۴- عید برای آن خانواده های نادار و غریبی نامبارک و حتا نفرت انگیز است که مجبور اند به تأسی از رسوم عقب مانده که تاریخ آن به زمان دریافت تحفه از جانب شاهان جبار اسلامی از مردم بیچاره و نادار بر می گردد، زیر نام عیدی و براتی، در حالی که توان جمع کردن مراسم عروسی را ندارند، باز هم چند جور لباس، یکی دو گوسفند و یا غذا به خانه عروس آینده شان بفرستند. برای چنین افرادی نیز عید نامبارک نامبارک است.

۵- برای آن خانواده های فقیری که به زحمت خرج دسترخوان خود را مهیا می نمایند، مگر با آمدن عید به اساس اعتقادات مذهبی محکم، خود را ناگزیر می بینند تا مقداری پول به نام فطر روزه به جیب ملا بریزانند، عید نه تنها مبارک نیست بلکه نامبارک هم است.

هموطنان عزیز!

آنچه را من به ارتباط مبارک و یا نامبارک بودن عید می اندیشیدم، خدمت تان تقدیم داشتم، اگر کامل نیست که حتماً نیست، خود بنویسید که برای چه کسانی عید مبارک و برالی چه کسانی نامبارک و نکبت است. تا،

دیده شود چه می شود!!